

[Voigt]

»Folketinget tager afstand fra, at danske borgere mod deres vilje tvinges til at yde bidrag til politiske partier, hvad enten det er over skattebilletten, fagforeningskontingentet eller lignende.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Jeg stillede ordføreren for fremskridtspartiet, der lige er gået ned heroppefra, et spørgsmål, jeg ikke fik svar på. Jeg spurgte hr. Voigt, om fremskridtspartiet har fremsendt ansøgning til Dansk Arbejdsgiverforening om tilskud, og da man går ind for megen åbenhed, vil jeg føje et tillægsspørgsmål til: i bekræftende fald, hvor meget har man modtaget?

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Jeg forstod, at hr. Kjeld Olesen havde stillet spørgsmålet til mig, idet han sagde fremskridtspartiets ordfører. Jeg mener, hr. Glistrup var inde på det, men jeg kan da sige, at vi har søgt om tilskud netop ud fra den begrundelse, at vi skal kæmpe på lige fod, og når Dansk Arbejdsgiverforening, Industrirådet og andre giver støtte til det konservative folkeparti og til venstre – ja, jeg kan for øvrigt ikke forstå, at de gør det til venstre nu – som netop vil bekæmpe hr. Kjeld Olesens parti, mener vi, at pengene er meget bedre anvendt ved, at de giver os dem, fordi det, det gælder om, er at komme væk fra et socialdemokratisk styre i dette land.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Svaret på hr. Kjeld Olesens spørgsmål er, at fremskridtspartiet har sendt en sådan ansøgning til Dansk Arbejdsgiverforening. Det skete i januar måned 1974, efter at Dansk Arbejdsgiverforenings direktør, hr. Arne

Lund, i en radioudsendelse havde sagt, at Arbejdsgiverforeningen ikke er særlig forlovet med hverken det ene eller det andet parti, men at alle de partier, der vil støtte den private ejendomsret, står Arbejdsgiverforeningens kasse åben for. Jeg sendte på den basis en skrivelse til Dansk Arbejdsgiverforening. Så blev der spurgt om, hvor meget vi bad om, og vi bad om – udtrykket er vist helt ordret gengivet – mest muligt. Så spurgte hr. Kjeld Olesen, hvad vi fik, og svaret er nul. Det er situationen, og det offentliggjorde vi i foråret 1974. Vi har i øvrigt ved senere lejligheder sendt ansøgninger til Landsorganisationen i Danmark om at få mest muligt i tilskud, og resultatet har hver evig eneste gang været, at hr. Thomas Nielsen har ofret både en autograf og et svarbrev til os på tre linjer, men vi har fået nul ud af det. Af de tre undskyldningsgrunde, som hr. Voigt nævnte, vil vi fortsætte med at presse på overalt, hvor vi inden for den danske lovgivnings rammer kan opnå noget tilskud, da det allerallermest vigtige for Danmark er, at fremskridtspartiet bliver så velfunderet som muligt. Vi vil søge overalt, hvor vi overhovedet på nogen måde kan opnå noget. Vi håber, det kan gøres ulovligt at få den slags tilskud, og vi vil selvfølgelig ikke søge, når det engang er blevet ulovligt, men så længe reglerne er, som de er, vil vi også meget, meget gerne til gavn for landet have del i de midler, der er til rådighed.

Jens Peter Jensen (V):

Hr. Glistrup har spurgt, hvad regeringen mener i denne sag. Finansministeren har på sin sædvanlige dannede og stilfærdige måde tilkendegivet regeringens synspunkter.

Hvad venstre derudover mener, kan læses i tidligere udgaver af Folketingstidende, og da jeg er tilhænger af genbrug i videst mulig udstrækning, anbefaler jeg, at man bruger disse tidligere udgaver af Folketingstidende i stedet for at plage os med nyt papirruseri ved produktion af nye spalter, der alligevel ikke kommer til at indeholde noget nyt.

Ninn-Hansen (KF):

På den givne foranledning skal jeg meddele, at det konservative folkeparti særdeles gerne modtager bidrag fra alle anstændige mennesker, virksomheder og organisationer.